

[Svend Erik Sørensen.]

Vi må sige nej til punkt 6. Vi er tilhængere af et helt frit boligmarked.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisternes forslag til folketingsbeslutning indeholder et 6 punkts program til sikring af beskæftigelsen og forslag til at bedre vilkårene for de arbejdsløse. Det blev fremsat den 24. januar, så hurtigt det overhovedet kunne lade sig gøre, efter at valget var overstået.

Det må nu stå klart for enhver, at når 150.000 er arbejdsløse, så skal der ekstraordinære og hurtige foranstaltninger til for at skaffe beskæftigelse. Men det er selvfølgelig ikke ligegyldigt, hvilke arbejder der sættes i gang, og derfor går kommunisternes forslag ud på at investere i nyttige og produktive samfundsopgaver. For nogle af forslagene er der yderligere taget hensyn til, at det er arbejder, som hurtigt kan sættes i gang og dermed hurtigt nedbringe ledigheden. Det er aldeles nødvendigt for hurtigt at få bøtten vendt og nedbringe arbejdsløsheden uge for uge. Det hjælper jo ikke at snakke og snakke om arbejdsløsheden og beklage de arbejdsløse. Det er nu, der skal politisk vilje og handling til, men hvis den er til stede, og hvis man også vil gå med til de investeringer, der er nødvendige, så vil disse forslags gennemførelse ikke alene nedbringe ledigheden med mange, mange tusinde, men der vil også blive bygget flere boliger, og befolkningens købekraft vil blive udvidet. Det vil betyde mere produktion, og dermed vil den øgede beskæftigelse brede sine ringe i vandet og dermed virke yderligere i positiv retning.

Vi foregiver ikke, at vi med disse forslag kan løse den kapitalistiske krise, der både er politisk og økonomisk, men disse forslag skal tjene til at hindre, at det bliver den store, brede befolkning, der kommer til at bære krisens byrder. Det betyder samtidig, at uproduktive investeringer overføres til produktive og samfundsnyttige investeringer.

Det første forslag tager sigte på at forbedre forholdene for de arbejdsløse. 180 dages reglen rammer de unge arbejdsledige, der ikke har været medlem af en arbejdsløshedskasse i mere end et år, og 26 ugers bestemmelsen rammer de langvarigt arbejdsløse, som der bliver stadig flere af. Det er i virkeligheden nogle menneskefjendske bestemmelser, hvor samfundet brutalt fjerner retten til understøttelse, netop på et tidspunkt, hvor den arbejdsledige har mest brug for den. Derfor må disse regler omgående ophæves.

Det andet forslag går ud på at iværksætte offentlige arbejder, først og fremmest de planlagte og projekterede rensningsanlæg til beskyttelse af naturen. Det er jo arbejder, der under alle omstændigheder skal udføres, og nu har vi arbejdskraften til at sætte dem i gang.

De tre næste forslag drejer sig om byggesektoren. Det foreslås, at der ydes billige lån til modernisering af den gamle boligmasse, til isoleringsarbejder m. v., hvor ejere og lejere er ligestillede som låntagere. Vi forestiller os et beløb på 800 mill. kr. til dette og lånene til en rente på 6 pct. Da der foreligger et tilsvarende forslag fra det radikale venstre, og da tanken har vundet almindelig tilslutning her i tinget, skulle der være håb om en hurtig gennemførelse. Alene dette forslag skulle kunne give beskæftigelse til 8.000-9.000 bygningsarbejdere.

Kommunisterne foreslår endvidere, at der gives momsrefusion til boligbyggeri med 300 kr. pr. m² etageareal. Det er forkert at beskatte boliger, og gennemførelse af forslaget vil tillige stimulere boligbyggeriet og beskæftigelsen, og det vil få fuld virkning for det almennyttige byggeri, hvilket ikke er tilfældet med det forslag, socialdemokratiet har fremsat.

Vi stiller endvidere forslag om statsfinansiering til 97 pct. af 13.000 almennyttige lejligheder. Det er både forkert og meget ulogisk at nedskære det almennyttige byggeri netop på et tidspunkt, hvor alle ved, at der bliver bygget langt, langt færre boliger på